

Sant Vicenç celebra el vintè aniversari de la recuperació del ball de gitanes

► Uns 200 dansaires es van aplegar a la plaça de l'Ajuntament, que era plena a vessar

ISAAC DOMÈNECH | SANT VICENÇ

■ Ahir, diumenge, tal com és habitual des de fa vint anys, la plaça de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet va quedar petita per encabir les colles i el públic per al ball de gitanes.

Tal com és tradicional d'ençà que es va recuperar aquest ball, l'any 1992, a les 12 del migdia els grallers i els geganters de Sant Vicenç van donar el tret de sortida a la festivitat. Posteriorment, totes les colles locals anaven arribant a la plaça de l'Ajuntament des de l'església, on centenars de veïns els esperaven per tal de presenciar els balls tradicionals.

Ahir al migdia, tot i que el sol i la calor no es van fer sentir com en altres ocasions, els més de 200 dansaires van haver de suar de valent per fer els diversos balls, que van durar més d'una hora. Enguany l'acompanyament musical va anar a càrrec de la cobla Ciutat de Terrassa, dirigida pel mestre Núñez. D'altra banda, en aquesta edició el ball va ser presenciat per Lluís Puig, director del Centre de Promoció Cultural i Popular i Tradicional Catalana, que va poder veure el suport del poble a una festa que data del 1907.

El ball popular de gitanes va reunir balladors de totes les edats, des dels 5 fins als 75 anys. La festa es va tancar amb la ja tradicional sardana del centenari, *100 galops per Sant Vicenç*, que des de l'any 2007 clou el ball amb la presència dels gegants de la població. Com cada any també es va nomenar la núvia del ball, que en aquesta edició va recaure en Gemma Casas, de la colla del Club Natació Castellet. Aquesta ballada popular té lloc sempre per la segona Pasqua i la fan realitat uns 200 dansaires repartits en una desena de colles. El ball es va recuperar el 1992 i des de llavors està plenament consolidat com un dels elements culturals que donen personalitat pròpia al municipi.

El ball comença amb el vals dels gegants, que dona pas al passeg d'entrada (ball de Caldes, en homenatge als picapedrers de Caldes de Montbui). Tot seguit, s'inicia el galop d'entrada, que acaba amb la coronació de la núvia, i el galop de coronació. Arriben, en acabat, els entremesos: el xotis, les catxutxes, les contradanses –amb la figura d'una estrella formada per tots els balladors–, la jota, el vals-jota i el galop final, en què pot par-

Les diferents colles es van aplegar al voltant de la plaça de l'Ajuntament de Sant Vicenç

Els infants també van participar a la festa

Els balcons també es van omplir de gent

tipar tothom. Es clou l'acte de nou amb el balls dels barons de Castellet.

Des de fa quatre anys també se celebra el ball de gitanes infantil i juvenil, amb la participació d'u-

na cinquantena de balladors. D'altra banda, com a novetat d'aquesta edició, ahir es va poder visitar a la sala de plens del consistori una exposició històrica sobre el ball, elaborada pel santvicentí Jordi

Largo, en la qual els visitants podien veure diverses fotografies, objectes i reculls periodístics des del 1907 fins ara que estan relacionats amb del ball de gitanes de Sant Vicenç.

Entrevista Carme Jiménez

PRESIDENTA DE LA COMISSIÓ DEL BALL DE GITANES DE SANT VICENÇ DE CASTELLET

«No podem esperar res més perquè no hi cap més gent»

ISAAC DOMÈNECH | SANT VICENÇ

Carme Jiménez, a part de ser la presidenta de la Comissió del Ball de Gitanes de Sant Vicenç, participa intensament en la festa sent balladora de la colla del Club Natació Castellet.

■ Quina valoració fa del ball de gitanes d'aquest any?

■ Doncs molt positiva, perquè la plaça i els carrers del costat eren plens de gom a gom. No podem esperar res més, perquè no hi cap més gent. Ha estat esplèndid, amb uns 200 balladors

■ Quina ha estat la principal novetat d'aquesta edició del ball?

Carme Jiménez

■ No hi hem fet canvis, tot i que s'ha de destacar que enguany hem celebrat els vint anys de la recuperació de les gitanes al carrer i hem continuat fent els mateixos balls seguint la tradició.

■ Com va anar la ballada infantil?

■ Fa quatre anys que la fem

el dia abans. En aquesta edició no hi havia tants nens i nenes com en altres, però érem més d'una cinquantena. És una iniciativa molt maca, perquè així els més menuts ja respiren la tradició del ball de les gitanes de Sant Vicenç. A més a més, la plaça també era molt plena i feia molt de goig.

■ En quedar petita la plaça de l'Ajuntament no heu pensat de canviar la ubicació del ball per a properes edicions?

■ Home, si la canviéssim perdria una mica de tradició, ja que des que s'ha recuperat la festa sempre s'ha fet a la plaça de l'Ajuntament, exceptuant una vegada, que per culpa de la pluja es va fer al pavelló esportiu.

Entrevista Joan Torres

BALLADOR I NOU ALCALDE DE SANT VICENÇ DE CASTELLET

«Tenim la intenció d'exportar el ball arreu de Catalunya»

ISAAC DOMÈNECH | SANT VICENÇ

El nou alcalde santvicentí es va estrenar ahir com a batlle durant el ball de gitanes. Joan Torres va gaudir de la festa tant des de la mateixa plaça ballant, com des del balcó de l'ajuntament per veure els 200 dansaires.

■ Com ha anat el primer acte públic com a nou alcalde santvicentí?

■ Molt bé. M'ha agradat molt perquè vaig començar a ballar a l'Esbart Dansaire Santvicentí quan tenia catorze anys i ho vaig fer fins que la meua esposa, que vaig conèixer allà, va quedar embarassada. Estic molt arrelat a la festa.

Joan Torres

■ Avui també ha ballat.

■ I tant! Era la vintena edició des que es va recuperar el ball. Ho he fet sempre des que es van estrenar a la Passió d'Olesa, a final dels anys vuitanta. Aquest any com a alcalde he tingut el dubte si presidir l'acte o ballar, i he decidit que si tota la

vida les havia ballades, enguany, en ser una edició especial, també ho havia de fer. Em fa molta il·lusió, perquè cada any hi ha més gent que balla.

■ El consistori ho promocionarà més fora del municipi en el futur?

■ Precisament avui ens ha visitat Lluís Puig, director del Centre de Promoció Cultural Popular i Tradicional Catalana, i hem parlat que ho tenim declarat com a bé d'interès local i tenim la intenció d'exportar-ho i fer-ne més ressò arreu de Catalunya. El que passa és que tenim un handicap molt important, que és que la plaça queda sempre petita i si fem el ball en un altre lloc perdria una part de l'encant.